

Σινικὸν ἔθνος διὰ τοῦ θαυμασίου τούτου μέσου· διό
οὐ Σίνοι ἰδρύσαντο εἰς τιμὴν αὐτῆς ναὸν, ἐν τοῖς περι-
χώροις τῆς Καντῶν, ὅπου πολλαὶ μυριάδες ἀνθρώπων
ἔρχονται τὴν δεκάτην ἐννάτην τοῦ μηνὸς εἰς λατρείαν
τῆς θεᾶς. Παριστῶσι δ' αὐτὴν κρατοῦσαν χελιδόνα, ὡς
προστατίδα τοῦ πτηνοῦ τούτου· ὅθεν οἱ Σίνοι προ-
τίχουσι πολὺ μὴ φονεύωσιν ἢ βλάψωσι τὰς χελιδό-
νας, ὅστινες συνήθως ἐν Σίνα ἀναφαίνονται κατὰ ταύτην
τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

Τὴν ἐβδόμην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου μηνός, καλουμένου
Ταῖν 'Υούιτ, ἐξ θεαί καταβαίνουσι τοῦ οὐρανοῦ ὅπως
λουθῶσιν εἰς τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν τῆς Σίνας, ἃ
γεζύονται διὰ τοῦτου ὅλα τὰ ὕδατα. Ἡ δὲ πίστις
αὐτῶν τοσοῦτον εἶναι ἱρρίζωμένη εἰς τὰς καρδίας τῶν
Σινῶν, ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ ν' ἀντήρησεν ὕδωρ τὴν τρί-
την ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὥρα, καθ' ἣν κατα-
βαίνουσιν αἱ θεαί καὶ ἀγιάζουσιν αὐτὸ διὰ τῆς λουσιᾶς
αὐτῶν· ἐξ αὐτῶν τῶν θεῶν αἱ ἐξ, κατὰ τὴν δοξασίαν
τῶν Σινῶν, παρίστανται ὑπὸ τοὺς ἐξ ἀστέρας τῶν
Πλειάδων, ἡ δὲ ἐβδόμη οὕτω ἑγγαμος, ἔξεν συνοδεύει
τὰς ἀδελφάς τῆς. Ἐνταῦθα φρίσσεται τι ἀναλογον πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν.

Ἀπὸ τοῦ ὀγδόου μηνός, καλουμένου Πάτ 'Υούιτ
ἔρχεται ἐν Σίνα ὁ χειμὼν. Ἡ θεὰ τῆς δυσαιρέτου
τούτης τοῦ ἔτους ὥρας εἶναι ἡ ταπεινὴ Τσιντία. Ἐορ-
ταζοῦσι δ' αὐτὴν τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνός, καθ'
ὃ λὰς καίει εἰς τιμὴν αὐτῆς μεγάλην ποσότητα
πυρροῦ καὶ ἀργυροῦ χάρτου, πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς προ-
ματίας καὶ τῆς καλοκάγαθίας τῆς θεᾶς. Αἱ θυαίαι
πρίστανται τότε εἰς παντοειδῆς πλακούντας, λαχανα,
ερπούς δρυπετεῖς καὶ κυρίως ἐκ τοῦ γένους τῶν διο-
κουρείων, ὅστινες ἰδίως διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν τῆς Τσιντίας.

Περὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ ἐννάτου μηνός, ὡς μᾶλλον πο-
ρυσθέντων, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ καλήσωμεν εἰς τὸ
ἱστορικὸν τῆς Μνημοσύνης τεύχη.

Ἐκαστος ναὸς κατοικεῖται ὑπὸ τινος θεοῦ τῆς δευ-
τέρας τάξεως, καὶ κατὰ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην ἡμέραν
τοῦ δέκατου μηνός, οἱ θεοὶ οὗτοι ἀνέρχονται εἰς τὸν
ἐννάνον ὅπως δώσωσιν εὐθύναι τῶν ἐπὶ γῆς πράξεων
αὐτῶν πρὸς τὸν Δεῖος Ὑδρὸς Χελί, ἀρχηγὸν τῶν θεοτῶν
τούτων. Αἱ εὐθύναι οὗτοι περαιοῦνται τὴν 15ην
ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους· οἱ δὲ θεοὶ καταβαίνουσι πάλιν
εἰς τὴν γῆν πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιγείων. Δια-
κρίσις τῆς ἀπουσίας ταύτης, διάφοροι ἐπισκευαὶ γίνον-
ται εἰς τοὺς ναοὺς· τὰ εἰδωλα ἐπισκευάζονται ἢ
κατασκευάζονται ἐντελῶς, ἐν λόγῳ προκαταβάλλεται πᾶσα
ἐκτενὴς προσπάθεια εἰς ἄξιαν τῶν θεῶν ὑποδοχὴν. Ἀν-
τιὰ δυστυχίαν οἱ ἱερεῖς δὲν ἐπιχειρήσωσι μετ' ἀκρι-
βείας τὰ καθήκοντα ταῦτα, ὁ λαὸς πιστεύει δὲ με-
τὰ τὴν συμφορὰν θέλουσιν ἐπιτυμβῆ εἰς τὴν γῶραν.
Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιγραφῆς τῶν ἑορτῶν τοῦ
δέκατου μηνός, λεκτέον καὶ περὶ τῶν ἐμπορῶν ὧν αἱ ἐπι-
τηρίσεις ὑπὴρξαν εὐνοϊκαί. Οἱ τοιοῦτοι διαφοροτρό-
πος δεικνύουσι τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Τεῖ
Ἰαί Σίγγι, θεὸν πολλὴν ἀναλογίαν ἔχοντα πρὸς τὸν
ἑρμῆν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Σημειωτέον ὅμως ὅτι
Σινικὸς Ἑρμῆς δὲν προστατεύει τοὺς ληστές.

Τὸ δεύτερον καὶ καλλίτερον ἐνταυτῷ θέρος τῆς δε-
κτίας λαμβάνει χώραν τὸν ἐνδέκατον μῆνα, καλούμε-
νον Σχάπ 'Υάτ 'Υούιτ, καὶ ἀφιερωμένον τῷ θεῷ
Ταῦ Σάϋ, ὅστις, ὡς ἡ Δήμητρα τῶν ἀρχαίων Ἑλ-
λήνων, προστατεύει τὰ σιτηρά. Τὸ μετὰ τῶν φέ-
λων ἀντολλασσόμενα τότε δῶρα συνίστανται εἰς πλα-
κούντας κατεσκευασμένους διὰ τῆς νέας δρύζης, καὶ εἰς
ἄλλα διάφορα ἐξώδημα. Παράδοξος λίαν εἶναι ἡ περὶ
τὰς ἀρχὰς τῆς ὥρας ταύτης τοῦ ἔτους τελετή. Τὸ
πρῶτον προσφέρουσι τῷ θεῷ εἰς τὸν ναὸν μεγάλας
κύμβας (καυκία) ἐξ δρύζης ἐξημένης· μέρος ἐξ αὐτῆς
τῆς θυσίας διασπείρουσιν ἐνώπιον τοῦ εἰδώλου τοῦτου
γενομένου, οἱ ἱερεῖς ὀπισθέντες μὲ ῥάβδους ἐκ θαμ-
βοῦ πλήττουσι διὰ τούτων τὸν αἶρα, ὅπως δώσωσι
πέρας εἰς τὴν τελετήν. Οἱ Σίνοι πιστεύουσιν ὅτι ὁ
θεὸς Ταῦ Σάϋ κάμνει, ὡς αὐτοί, χρήσιν τοῦ θαμβοῦ·
διὸ παριστῶσιν αὐτὸν κρατοῦντα διὰ μὲν τῆς μῆς
χερὸς ῥάβδον ἐκ θαμβοῦ, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἄροτρον
συρόμενον ὑπ' ἐνὸς μόνου βουδάλου. Ἐκ δὲ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ ὁ εἰς μόνον εἶται ἐνυπόδητος. Οἱ Σίνοι δο-
ξάζουσιν ὅτι ἐὰν ὁ θεὸς οὗτος ἐμφανισθῇ αὐτοῖς κατ'
δ' αἶρ, προαγγέλλει κακὸν θέρος.

A. K.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΓ ΙΚΟΝΟΝΣΟΥ

Τὴν 10 'Ιουνίου τοῦ 1774, αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀνα-
τείλαντος ἡλίου ἐχρύσουν τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφάς
τῶν Κορδιλλιέρων, διαδιδόμεναι ἐκείθεν βαθμῆδον εἰς
τὰς ἀπεράντους πεδιάδας τὰς ὑπὸ τῶν γιγαντιῶδων
τούτων ὀρέων περιεζωμέναν. Δύο νεανίαι, εὐπατρί-
δαι Γάλλοι, ὡς ἐξήγετο ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, διέ-
βαινον μετὰ πολλοῦ κόπου στενὴν καὶ δύσβατον ἀτρα-
πὸν ἐντὸς τοῦ βράχου ἐτκαμμένην, ὅτε μὲν ὑποδο-
θούμενοι ὑπὸ τῶν βραχιόνων τῶν ὑπηρετῶν τῶν, δ-
ε δὲ στήριζόμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ὀδηγῶν· τῷ ὄντι,
ὁ βόρβορος τῆς ὁδοῦ τοσοῦτον βαθὺς ἦτο εἰς πλείστα
μέρη, ὥστε οἱ ὁδοιπόροι ἐπορεύοντο τὸ πλείστον ἐπ'
ὤμων ἀνθρώπων φερόμενοι, πρὸς δὲ ἡ ἀνάβασιν τοσοῦ-
τον τραχεῖα καὶ δύσκολος ἀπέβαινε, ὥστε ἀπηγεῖτο ὁ
γαγυμνασμένος ποὺς τῶν αὐτοχθόνων τοῦ τόπου, ὅπως
χρησιμεύει ὡς στήριγμα, καὶ οἱ βραχιόνες καὶ οἱ
πόδες αὐτῶν ὡς κλίμαξ.

« Στὸν διάβολον καὶ τὰ ταξείδια καὶ ἡ Ἀμερικὴ
καὶ αἱ Κορδιλλιέραι, ἀνέκραξεν ὁ 'Ιούλιος τοῦ Σχά-
μελλῦ, καθήσας ἐπ' ἀνέρας τινὸς βράχου ὅπως λάβῃ
ὀλίγην ἀνεσιν. Οὕτω διὰ τὰ ὄρη τῆς Σκωτίας καὶ τῆς
Ἰταλίας, πᾶσι καὶ ἔρχεται, ἐμπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ
θαυμάσῃ ἀπὸ τὴν θυρίδα ἀμάξης, ἢ ἀπὸ τὴν θύραν
καλύβης ἡ ἐρμητηρίου τινός· ἐδῶ ὅμως εἶναι πραγ-
ματικῶς ὄρη τῶν ἀγρίων· οὔτε πρῶτον ἀνθρώπου
βλέπει, οὔτε μονοπάτι εὐδατον, οὔτε καλύβην. Τί-
ποτε ἄλλο παρὰ ὄφεις, κροκοδείλους, λεοπαρδάλεις,
τίγρεις μέλανας καὶ ἄρκτους! Τῇ ἀληθείᾳ, καλὸν πε-
ρίπατον μᾶς ἐτύπησεν ὁ πλοίαρχος τῆς « Ἀμυγρίτης! »

— Τί θέλεις λοιπόν; εἶπεν ὁ Κάρλος 'Εστιβάλ
καυχάζων, αὐτὰ ἔχουν αἱ περιοδεῖαι· ἔπειτα, μικρὰ
εὐχάριστης εἶναι νὰ διηγῇται κανεὶς τοὺς κινδύνους
του, καὶ νὰ τρομάξῃ τὰς ὥραιας κυρίας τῶν Βερσαλλίων